

Haabet glippede. Staunings tidligere saa fremragende og beundrede Arbejdsevne var udtømt. Stauning er ikke mere.

Helt fra sine yngste Aar var Stauning Deltager i Organisationsarbejde og i det offentlige Liv. Først var Fagforeningen hans Virkefelt. Kollegerne saa hurtigt, at hans Evner kunde tages i Brug, og det gjorde man i høj Grad. Af den største Betydning var det, at Stauning var den bedste Kammerat, der tænkes kunde. Og denne Egenskab hos ham holdt sig uændret gennem hele hans Liv. Kammeratskabets Lov var for ham bindende.

Her i denne By, hvor han var født og opvokset, deltog han ivrigt i det kommunale Liv og var i lang Tid Medlem af Borgerrepræsentationen. I en Del Aar var han dens Formand.

I et Par Snese Aar var Stauning den utrættelige Forkæmper og ledende Mand inden for den samlede danske Arbejderbevægelse. For Socialdemokratiet er Tabet af ham uerstatteligt. Han var med i alt, i smaat som i stort. Tilliden til ham var ubegrænset. Man vidste, at der i alle Forhold kunde stoles paa ham. Han kunde ikke svigte. Det er ikke til at maale, hvad Stauning har udrettet for den Arbejderklasse, han i første Række tilhørte, og hvis Talsmand han ved alle Lejligheder var. Stauning glemte aldrig, hvorfra han var kommet.

I 36 Aar var Stauning Medlem af Folketinget. I 1906 valgtes han i Faksekredsen og genvalgtes her ved det efterfølgende Valg. Da denne Valgkreds blev nedlagt ved en Omordning af Kredsene, blev han opstillet og valgt i Københavns Søndre Storkreds.

Stauning gjorde sig hurtigt gældende i Lovgivningsarbejdet og skabte sig allerede som ung Folketingsmand en betydelig Position.

Stauning var en Arbejdskraft af stort Format. Aldrig var han ledig. Aldrig holdt han Ferie i egentlig Forstand. Altid optaget af sin Gerning. Aldrig gik han af Vejen for Besværligheder, der meldte sig, eller som læssedes paa hans Skuldre. Og saa var han aldrig bange for at tage Ansvar. Til enhver Tid var han uegennyttig. Aldrig tilstræbte han noget for sig selv.

I tilsammen 15 Aar var Stauning Danmarks Statsminister og blev ikke bare af Navn, men af Gavn Førstemand i dansk Politik. Han var Fører af Natur og tillige en fremragende Taktiker. Under haarde Brydninger kunde han bruge stærke Ord i den offentlige Debat, men naar der skulde forhandles om Resultater, havde han den Egenskab at kunne samle modstaaende Anskuelser, idet han altid havde Realiteter for Øje, og kun tilstræbte saadanne. Det kom ham her til gode, at han var gennemført loyal. Et givet Ord var for ham en Lov. Derfor blev han efterhaanden respekteret og æret af alle paa Rigsdagen. Man paaskønnede fra alle Sider, at han ved forskellige Lejligheder, naar han førte Ordet som Repræsentant for vort Land, fandt Udtryk for hele Nationens Følelser. Vi saa med Tilfredshed og Glæde hans Interesse for alle Dele af Riget. Han glemte aldrig den lille Øgruppe i Atlanterhavet, saa lidt som vor Koloni deroppe i det høje Nord.

En Forgrundsfigur var Stauning. Mandig og myndig. Fremsynt og klarsynt. Vi glemmer ikke, at det var ham, der tog Initiativet til Dannelsen af Samlingsregeringen.